

la nostra Mancomunitat Catalana i ofegava tota manifestació de la nostra personalitat.

En l'article primer, s'estableix que *no tindrà personalitat autònoma cap agrupació de metges residents en el territori d'un Col·legi provincial*. Era avantatge volgut per l'estament l'existència de districtes forans dotats d'una certa autonomia per a la resolució dels problemes plantejats a les comarques les modalitats, usos i costums de les quals són més ben conegudes i sentides pels metges de residència a les mateixes. Això no restava autoritat als Col·legis, molt al contrari, tendia a enrobustir-los amb la saba i el caliu comarcal i comptaven amb el beneplàcit de les Juntes de Govern. Precisament i per a refermar més els perills d'aquesta disposició que plantegen els nous Estatuts em bastarà de recordar que a l'última Assemblea General Ordinària del nostre Col·legi i posteriorment a la data de vigència dels nous Estatuts es prengueren per unanimitat dos importantíssims acords: l'ús en totes les manifestacions o oficials del Col·legi de la llengua Catalana i *l'autonomia dels districtes forans*. És evident que aquest acord és *antilegal* segons els vigents Estatuts i de fet queda invalidat per tan arbitrària i antiliberal disposició.

La disposició addicional 3.ª ordena que *el reglament dels Col·legis després d'ésser aprovat en Junta General extraordinària convocada expressament per aquesta finalitat s'ha de sotmetre a informe del Consell General de Col·legis i únicament quan aquest informe sigui favorable es pot presentar a l'aprovació del Governador Civil de la Província*.

Queda, per tant, ben palès que és inútil, mentre no obtinguem la derogació d'aquesta disposició, que ens reunim, discutim i aprovem un reglament. Si el reglament aprovat no plau a l'entitat mèdica Sobirana que la Dictadura ens ha imposat, constituirà sempre un obstacle invulnerable contra el qual serà impotent la voluntat dels col·legiats.

En l'article 37 s'ordena que *totes les instàncies o reclamacions dels Col·legis mèdics que hagin de dirigir-se al Poder públic ho seran per conducte del Consell General, no essent admesos en els centres oficials els documents que no compleixin aquest requisit*. Causa estupor considerar

la ferrenya disciplina que contra tot dret s'obliga a fermar als Col·legis condicionant i inclús pràcticament anul·lant l'elemental dret de petició de tot ciutadà i entitat envers els Poders públics. En realitat aquest article ja planteja un conflicte legal; per mitjà de qui, es cursaran les peticions de derogació dels nous Estatuts, si el Consell de Col·legis les *hi oposa el veto?* Poden els organismes de l'Estat tolerar que uns ciutadans no els sotmetin llurs aspiracions i demandes? Si acabada la dictadura i més tard restablerts els drets individuals i col·lectius, quedessin en vigor els nous Estatuts promulgats podríem dir que han quedat alliberades totes les institucions i classes socials, però en quedaria exclòs l'estament mèdic que per desídia i manca de ciutadania mèdica se n'hauria fet mereixedor.

SÓN ANTILIBERALS

D'una part el seu esperit centralista els allunya de tota idea de llibertat. Amb la seva promulgació de l'ànima liberal de tot metge en sofreix i donen un pas més perquè la nostra "professió liberal" perdi un bon xic de la llibertat que tant necessita pel molt que ja n'ha perduda i que constitueix la primordial expressió de la seva espiritualitat.

A) *Recepta mèdica i certificats mèdics.*

En l'article 17 es disposa que *els metges col·legiats hauran de receptar i certificar en els impresos oficials que seran editats pel Consell de Col·legis. Aquests impresos són: 1) Recepta oficial ordinària: 2) Recepta de tòxics: 3) Certificat mèdic oficial: i 4) el certificat mèdic oficial per a pobres*. Tot aquest paperam el col·legiat té el deure inexcusable d'emprar-lo essent castigada la seva inobservança; *els farmacèutics i totes les corporacions oficials deuen refusar tots els documents que no aconsegueixin aquestes preteses garanties. Els drets exigibles a proposta del Consell de Col·legis, ho serà al metge en quant a les receptes, i al client en quant als certificats, excepció feta pels certificats per a pobres. Els facultatius en expedir un certificat, no podran exigir pel seu treball cap mena d'honorari ni remuneració*.